

Estigma i auto-percepció en UDVPs provinents de l'espai post-soviètic. Un estudi comparatiu amb el cas local

Dr. Pau Freixa Terradas, eslavista, Universitat de Barcelona

Tot i que el fenomen de les drogues de consum per via parenteral s'associa tradicionalment als anys 80 i a partir del 1992 decreix considerablement a la ciutat de Barcelona, l'epidèmia d'Heroïna sembla haver recobrar força els primers anys del tercer mil·lenni i torna a estar al centre del debat polític, sanitari i sobretot social. Això es deu principalment a dues raons. Per una banda el tancament de Can Tunis el 2004 i el consegüent trasllat dels llocs de venda i consum al centre de Barcelona, així com l'obertura a la zona de les anomenades "narcosaes". Per altra banda, la presència massiva d'immigrants UDVPs, que han diversificat molt el panorama de l'epidèmia des d'un punt de vista nacional i ètnic. Això ha fet variar alhora la percepció que la societat té dels toxicomans i del fenomen de les drogues d'agulla en general, associant-se cada vegada més aquests a una població immigrant, especialment si tenim en compte el fet que, més enllà de la cronificació de l'epidèmia entre molts heroinòmans espanyols, trobem pocs casos de nous consumidors entre les noves generacions locals. Però entre els diferents col·lectius immigrants UDVP trobem una gran diversitat de formes socials, pautes de consum, etc. També l'auto-percepció socio-sanitària quant a UDVP, així com l'estigma social que porten dels seus països varia molt entre els diferents grups. Compendre la seva dinàmica socio-cultural és vital per a un desenvolupament òptim dels diferents serveis de la xarxa assistencial socio-sanitària. Això fa que el treball amb el col·lectiu toxicoman requereixi en el context actual un nou enfocament que es recolzi en el treball etnogràfic i en la mediació cultural.

Alguns dels col·lectius UDVP immigrants a Barcelona més importants numèricament i en termes de visibilitat i repercussió social són sens dubte els provinents d'alguns països d'Europa de l'Est. En la nostra ponència intentarem definir i analitzar a grans trets l'auto-percepció socio-sanitària i l'estigma en quant a UDVP entre els membres dels principals grups provinents dels països esteuropeus que durant els últims anys fan ús dels PRD i CAS de Barcelona. Comentarem concretament el cas dels georgians, russos i romanesos, intentant-ne definir trets diferencials i característiques comunes per acabar amb una prova d'anàlisi comparatiu amb el col·lectiu UDVP local.